

Sebestyén Balázs
a DUE sajtófesztivál közönségtalálkozóján

2009.05.08.

- Hány válogatáson fordultál meg, hogy bekerülj a TV-be?
- Egy válogatásom volt, 3 fordulóban. Először százötvenen voltak, abból lettünk ötvenen és utána már csak tízen voltunk, és engem választottak be.

- Milyen voltál az első forgatáson? Milyen volt az első szereplésed?
- Hát az szörnyű volt. Gondold el, nem volt még TV2, RTL, valóságshow-k, nem volt olyan könnyű szerepelni, mint most: mindenkinél mobiltelefon, kamera. Ezekhez nem voltunk hozzászokva; ha kameráltak az utcán, vagy elfutottak, vagy megverték. Főleg, ha bementünk egy diszkóba, engem általában agyon akartak verni, hogy hogy jövök én ahhoz, hogy itt kamerával felvegyem a szórakozó embereket. Voltak ott ilyen csinos kopasz úriemberek, akik nem akartak annyira bekerülni a TV-be. Ha meglátsz egy kamerát ezen a rendezvényen, már hozzászoktunk, ezzel együtt élünk. Akkoriban nagyon nehéz volt forgatni, embereket leszólítani. Szörnyű élmények voltak. Tízből kilenc ember futott utánunk: " - Hogyha ezt leadod, agyonverlek. - " Ma már odajönnek, nyilatkoznak, és akarnak szerepelni.

- Hogy tervezed a jövődet?
- Nem hiszem, hogy nagyon kell azon gondolkodnom, mit akarok csinálni tíz év múlva, mert akkor elzáród magad a jelenben. Hát csináld azt, amit akarsz, és mikor azt mondják, hogy vége, akkor keress olyan utat, ahova léphetsz. Szóval nem nagyon tervezek. De szeretnék emberekkel foglalkozni, valahogy segíteni.

- Mi az eredeti szakmád, amivel elkezdted dolgozni?
- Igazából hogy szakma-e vagy nem, nem tudom, szerintem nem. Sok olyan egyetem van, ami konkrét szakmát ad, ez is egy ilyen, a Szegedi Tudományegyetem. Bölcsész szak. Van bölcsész diplomám, újságíró lehetek, újságíró vagyok, de ezzel, ha nem tudnék tévézni, hova tudnék elhelyezkedni? Nem a papírról szól ez a szakma. Hogyha jó vagy a képernyőn és a nézők szeretnek, hiába van 500 papírod, akkor sem biztos, hogy jól fog működni.

- Mit szólsz, ha rossz képet látsz magadról az újságban, vagy valahol?
- Hát, semmit. Mert sok ilyen képet láttál? (*nevetés*) Remélem, hogy nem. Ha most egy nő lennék, smink nélkül, az más. De egy pasi az más, szinte ugyanolyan a képernyőn, mint igazából. A kiszolgáltatót helyzeteket nem szeretem, pl. hogyha épp egy hatalmas hamburgert tömök a számba, és a ketchup lóg a szám szélén. Azt nem szeretem.

- Vallásos vagy?
- Hát most komolyan elkezdtem gondolkodni, hogy milyen csapatba jöttem. Hát itt komoly kérdések vannak, és tényleg, mikor jöttünk be, mondtam, hogy majd itt elvidámkodunk, mert ilyen fiatalok vannak.
Hú, hát erről nagyon sokat tudnék mesélni. Hogy vallásos vagyok-e, ez nagyon jó kérdés, elég sokat foglalkozom vele. Hiszek bizonyos dolgokban, amihez szerintem a vallásnak és az egyháznak már nem sok köze van. Mert sok mindent eltorzítottak, amiben hihetek, és amiben nem. Hogyan cselekedj, hogy jutalmat kapj, mit ne csinálj, hogy ne legyen büntetés, ilyen dolgokban nem hiszek. Hiszek bizonyos dolgokban, hogy mik következnek be, ha jól vagy rosszul cselekszünk, konkrétan a vallásosságban nem, Ha egy vallást kéne megneveznem, akkor mondjuk, nem a kereszténységet mondanám, hanem sokkal inkább a

buddhista tanokat, amivel én jobban tudok azonosulni, mert nem egy tiltó vallás; nem azt mondják, hogy ha jól viselkedsz: a mennyország, ha rosszul: a pokol. Hanem egyetlenegy mondd: hogy próbálj meg jól viselkedni, mert ha nem, akkor minden visszazár rád. Te döntheted el, hogy viselkedsz, rosszul? Megölsz valakit? Tedd meg, mert ennek nem tudsz ellenállni, csak hogy ezt a büntetést még visszakapod az élettől. Van különbség a két vallás közt. Szerintem az egyik tilt, a másik nem. Nem akarok mélyebben belemenni.

- A rádiózást jobban szereted-e, mint a műsorvezetést?

- A rádiózás sokkal kötetlenebb, mint a tévé. Ha a tévében látják ezt a műsort, hogy induljon a fal, ugye. Ettől a mondatától már soha nem szabadulok. Ott nem tudod elmondani a véleményed a világ dolgairól, a rádióban igen. Bejön egy hír, egy dolog, reagálsz, beszélsz róla, sok szempontból jobban szeretem, mint a tévét. Sokkal személyesebb és intimebb műfaj, annak ellenére, hogy nem látszódasz, csak a hangod hallatszik. Pláne ezért, mert így jobban figyelnek rád. Nehezebb beazonosítani, hogy az ember mit mond, messze túlmutat azon, hogy ez csak hobbi. Nagy szerelem nekem a rádió. A 4: 40-es nem, mert az rohadt egy dolog. Nincs annál rosszabb dolog szerintem, mikor minden nap megszólal az ébresztő hajnali 4:40-kor, de valamit valamiért alapon ennek így működnie kell, tehát ma is túl vagyok egy kelésen. De csinálni kell, ezzel nincs baj.

- Hiszel-e a paranormális jelenségekben?

- Na, ha most itt lenne a Vágó, ő agyvérzést kapna. Valószínűleg ő most felállna és teljesen kiborulna. Vannak jelenségek, amikben hiszek; én azt mondom, megvan mindennek a fizikai magyarázata, hogy mi történik akkor, ha szellemeket látunk, mi történik, ha energiával, a szemünkkel tárgyakat mozgatunk. Mi történik, ha valaki kilép a testéből. Igen, ezek a bezárt tudat számára elképzelhetetlen dolgok, aki nyitott, az meg tudja találni a magyarázatot. Van, amiben nem, és vannak dolgok, amikben hiszek.

- Történt-e már veled ilyesmi?

- Hát elég sok ilyet átéltem! Az előző életemtől kezdve, mondjuk belepillantasz a különböző alap testkilépéseken keresztül. Azok az emberek, akik engem tanítottak ilyen bizonyos dolgokra, azért azok mutattak olyat, amit a nyugati elme nem biztos, hogy felfog. Hogy hogy kell anyagból összesűriteni és energiával felemelni egy követ. Ami számunkra elképzelhetetlen, szóval ők megmutatják, hogy léteznek. Sok mindent láttam, amiért hiszek benne. Meg beszéltem olyan tanítókkal, akik Tibetből, Nepálból jöttek, és ott csoda dolgok mennek. 10-12 évesen a gyerekek a tekintetükkel, az energiájukkal követ mozgatnak, emelgetnek, szóval, hogy ők nem azon a színvonalon vannak, mint mi. Hiszek benne, persze, a világ nem annyi, amennyit látunk vagy tapasztalunk, ez ennél egy összetettebb, komolyabb dolog. Csak kicsit meg kell nyitni magunkat.

- Mi volt a kedvenc műsorod, amit vezettél?

- Hát, sokan nem emlékeznek, amikor kivittünk Mexikóba fiatalokat a Kísértés műsor keretében, és ott különböző táborokban szenvedtek vagy 20 napig, nem láthatták a barátaikat, micsoda kínlás ez ugye? *(nevetés)* Hogy 15 napig nem láthattak valakit, ebben egy kicsit tönkrementek. Nagyon furá, de én azt szerettem a legjobban. Nagyon sok mindent tanultam az emberekről, a párkapcsolatokról. Én emberekkel szeretek a legjobban foglalkozni.

- A jó vagy a rossz tulajdonságaidból van több?

- Hát ez egy nagyon jó kérdés. Ha azt mondom, hogy a jó... akkor nyilvánvaló, ugye, hogy kamuzok. Ha azt mondom, hogy a rossz, akkor fel kell sorolnom. De igen, talán azért rosszából több van. A rossz tulajdonságok azok nem olyanok, hogy ártás, vagy hasonló, hanem magammal szembeni elvárások.

- Mivel töltöd a szabadidődet?
- Elég unalmas egy emberke vagyok. Egyébként lovagolni szeretek és a lovak közt töltök nagyon sok időt, és tanulok módszereket, hogy lehet lovakkal kommunikálni, hogy lehet az ő jelrendszerüket megtanulni, ezt csinálom; nagyon szeretek a lovammal lenni és foglalkozni vele! Barátokkal lenni, és ilyen kis apró dolgok, amik engem kitöltenek. Ami városon kívül van, a természethez közel, azt én nagyon szeretem és nem itt lenni Budapesten.
- Milyen embernek tartod magad?
- Kiváló embernek (*nevetés*) Ez nehéz kérdés, mert ha az embernek felteszik 80 évesen a halálos ágyán, akkor meg tudja válaszolni. Ha én ezt 32 évesen meg tudnám válaszolni, hogy milyen embernek tartom magam, nagy baj lenne, mert torz képet kapnék saját magamról. Hát ugyanolyan gyarló, hibákkal dolgozó embernek, mint mindenki más. Vannak jó döntéseim, vannak rossz döntéseim. Bántottam már egy csomó embert. Engem is bántottak már sokan. De nem vagyok se jobb, se rosszabb ember, mint mások.
- Van-e példaképed?
- Hát, igazából nincs. Példaképek vannak, de ők nem műsorvezetők, olyan tanítók, olyan emberek, akik nekem sokat adtak. De a szakmából nincs ilyen. Szeretem a Vágót, a Friderikuszt, a Fábryt, mindenkit magáért, de nem hiszem, hogy ők műsorvezetésben tudnának nekem újat mutatni. De ha a Vágó agyának a felét megkapnám, baromi boldog ember lennék, mert a pasi hogy működik, hogy nem, de nem tudsz tőle olyat kérdezni, amire ne tudna válaszolni, én ezt többször teszteltem, hogy mondjon valamit a XVI. századból olyan történelmi személyt, aki ettől eddig élt, és ekkor halt meg, és a pasi azonnal mond hármat, szóval elképesztően brutális agya van. Ezt elvinném tőle, de a műsorvezetésből én nem tanultam tőle annyit, hogy ő példaképem lehetne.
- Milyen vagy a valóságban? Mert ha az új műsorban valaki megússza a falat, annak örülsz, de ha beleesik valaki, annak még jobban.
- Szóval az a kérdés, hogy a valóságban is ekkora paraszt vagyok-e? (*nevetés*) Jó, ez tetszik nektek, ugye? ...nem, hát nem vagyok. De ebben a műsorban az a lényeg, ha valaki beleesik a vízbe. Beleesik, kiszedik, kicsit fulladozik, mint Pákó tette többször is, az egyébként 1,30-as vízben. Az vicces volt, azt pontoztuk. Röhögtünk jókat, de egyébként nem vagyok ilyen.

A szöveget hangfelvételtől lejegyezte:

Óvári Dalma (akkori) 7.c osztályos tanuló.